

[Hauch.]

Ændringsforslag, der er stillet af Venstres Medlemmer i Folketinget, Forslag, der meget nær slutter sig til det Forslag, som Erhvervenes Skatteudvalg i sin Tid fremsatte, før den nuværende Lov blev vedtaget. Jeg har med megen Interesse — det er jo ogsaa meget nærliggende for mig — set paa den Behandling, som Gennemførelsen af Princippet efter dette Forslag har været Genstand for i Folketinget. Jeg skønner, at man i Folketingsudvalget i Virkeligheden indenfor alle Partier har været inde paa Tanken om, at man maaske burde ændre de bestaaende Forhold i Retning af det, som Erhvervenes Skatteudvalg oprindeligt havde foreslaaet. Man vilde derved opnaa — det ser man nu ganske tydeligt af det foreliggende Materiale —, at de Formuer, der gav en Afkastning paa 5 pCt. og derover, overhovedet ikke vilde kunne komme i Betragtning, naar Talen er om Nedsættelse af Formueskatten. Man har været ængstelig for at gaa helt til Bunds, saaledes som Erhvervenes Skatteudvalg foreslog, og sige, at naar en Formue intet afkastede, skulde den heller ingen Formueskat svare. Man har foreslaaet at bevare en Femtedel, det vil sige 20 pCt. af den normale Formuebeskatning i Henhold til den oprindelige Lov.

Nu staar det mig ikke helt klart, hvad der har medført, at man i det høje Folketing ikke er kommet videre, end baade Betænkningen og Forhandlingerne i Tinget bærer Vidne om. Jeg skulde mene, det vilde være rigtigt her at gøre et Forsøg paa, om det ikke var muligt at faa en Ordning, som hvilede paa det Princip, som Erhvervenes Skatteudvalgs Forslag er Udtryk for. Jeg skal derfor ved Forhandlingernes Slutning tillade mig at stille Forslag om Nedsættelse af et Udvalg, hvori Spørgsmaalet paa ny kan tages op. Jeg ser, at man i Folketingets Udvalg har arbejdet meget ivrigt, men man har ogsaa arbejdet meget længe. Man begyndte straks, da Rigsdagen traadte sammen, og vi er nu naaet henimod Slutningen, saa der maaske kun er otte Dage tilbage af Samlingen, og da kommer dette Forslag herover i ganske den samme Skikkelse, hvori det i sin Tid blev fremsat. Hvis jeg turde tage det som Udtryk for, at man mener, at vi i Landstinget er saa arbejdsduelige, at vi i Løbet af nogle ganske faa Dage er i Stand til at gennemføre Ændringer her, skal jeg tage det som den Kompliment, det kunde være; men jeg vil alligevel ikke undlade at udtale Frygt for, at det, naar vi kommer i Gang med Arbejdet, da skal vise sig, at der ikke er Tid til at sætte

det i Lovsform, saa meget mere som det udtrykkeligt er fremhævet fra Venstres Side, at man maatte have teknisk Hjælp fra Ministeriet til at udarbejde Ændringsforslaget, saa det fuldt ud kunde passes ind i den bestaaende Lovgivning. Men det forekommer mig, at vi bør gøre et Forsøg i den Retning, og det skulde glæde mig meget, om der var Udsigt til at faa noget gennemført i Retning af det Grundlag, der var givet ved Erhvervenes Skatteudvalgs Forslag, saa meget mere som man derved vil imødekomme de væsentligste Indvendinger, der er fremsat mod den bestaaende Lovgivning, ogsaa under Hensyn til de Bemærkninger, som den højtærede Minister har gjort i Forbindelse med Spørgsmaalet om, hvem der opnaar den største Fordel ved de bestaaende Forhold. Det vil man i væsentlig Grad kunne begrænse. Jeg gaar ud fra, at vi kan paaregne den højtærede Ministers og hans Partis velvillige Medvirkning til at træffe en Ordning, hvorved man fjerner de væsentligste Ulemper, der saa stærkt er fremhævet fra de Herrer Side vedrørende denne Lovgivning.

Vi har her i Tinget i 1927 meget indgaaende og meget omhyggeligt behandlet denne Sag, baade ved Forhandlingerne her i Salen og i Udvalget. Jeg skal derfor, i alt Fald i første Omgang, indskrænke mig til disse forholdsvis faa Bemærkninger, idet jeg senere vil tillade mig at stille Forslag om Nedsættelse af et Udvalg.

Johs. Hansen: Ved det foreliggende Lovforslag tænkes jo afviklet Loven af 1927 om Lempelser i Formue- og Selskabsbeskatningen, en Lov, som, straks den var givet, ja allerede før, maa siges at have været meget upopulær. Det blev for faa Dage siden sagt af mit Partis Ordfører i Debatten om Restaurationsskattens Afskaffelse, at det var en Skat, der havde været upopulær, men jeg vil rigtignok mene, at gjaldt denne Udtalelse den Dag i den Sag, gælder det i endnu langt højere Grad, at her er en Skattelov, som hele Landet over indenfor langt den største Del af Befolkningen har vakt en meget stærk Uvillie og været Genstand for en meget stærk og meget berettiget Kritik.

Ved den Revision, som her foreslaas, bibeholdes der enkelte Bestemmelser i den gældende Lov. Der bibeholdes Bestemmelsen om Skattefrihed for mindre Formuer paa indtil 15 000 Kr., en Bestemmelse, som har bevirket, at Antallet af Skatteydere efter Formueskatteloven er faldet fra 450 000 til 178 000, en Bestemmelse,